

Думалі пра будучыню

Мая зямля. Мая айчына. Мая Беларусь. Гэта першае, што ўражае, калі чытаеш пра беларускія лёсы людзей родам з Беластоцчыны або з ёю звязаных доўгімі гадамі жыцця ці захаплення ў ХХ стагоддзі. Сяргей Чыгрын, друкуючы на старонках „Нівы” свае нарысы, дорыць нашай гісторыі і культуры невялікі ўрывац штодзённай працы, зробленай на карысць Бацькаўшчыны незвычайнымі асобамі. У прапанаваным ім выданні ратуе ад забыцця падляшска-беларускі ланцуг невядомых шырэйшаму колу чытачоў дзеячаў. Аўтар — збіральнік і захавальнік памяці беларускіх прозвішчаў і імён Сямьтыцкай, Гайнаўскай, Бельскай, Беластоцкай, Гарадоцкай, Крынкаўскай, Сакольскай, Дуброўскай зямель.

Выдадзеная Праграмнай радай тыднёвіка „Ніва” кніга не прэтэндуе на навукова-даследчую працу. Наша мэта — заінспіраваць да хвіліны роздуму над складанымі беларускімі шляхамі і выбарамі ў мінулым стагоддзі. Выбарамі ў цяні чужых беларускай справе інтарэсаў. А дзеля іх у пастаяннай грамадзянскай беларуска-беларускай вайне ставалі часта насупраць сябе аднавяскоўцы, аднасямейнікі, сябры. Цяпер ляжаць яны пад рознымі крыжамі, раскінутымі па ўсім свеце, у вядомых і забытых магілах. Кніжка — маленькая спроба сплаціць перад імі наш доўг і абавязак памятаць пра роднае. Проста хочацца верыць, што на працягу найбліжэйшага часу беларускімі навуковымі інстытутамі ў Польшчы і Беларусі будзе распрацавана праграма па падрыхтоўцы біябібліяграфічнага слоўніка беларусаў Падляшскай зямлі. Гэтая зямля, яе дзеці і нашчадкі вартыя такога выдання.

Пры нагодзе сардэчна дзякуем спадарыні Вользе Грыцук з Канады за фінансавую дапамогу пры выданні гэтай кніжкі і за яе цёплыя словы ў адрас аўтара і рэдакцыі „Нівы”.

Яўген ВАПА